



ಜಸರಾಜ್ ರಸರಾಜ್!

ಪ್ರಜೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಗಾಯಕ ಸಂಚೀವ್ ಅಭ್ಯಂಕರ್ ಪಂ. ಜಸರಾಜ್ ಶಿಷ್ಟರು. ಜಸರಾಜ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷ ಕಾಲ ಒಡನಾಡಿದ ಸಂಚೀವ್, ಪಂಡಿತ್‌ರೆಂದೇ ಜೋತೆಗೆ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಸುಮಾರು 400ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಳೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಗಾಯಿನ ನಡೆಸಿದವರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸಂಗೀತ ಬದುಕಿನ ಒಳಹೊರಗನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸನಿಹಂದಿಂದ ಬಲ್ಲವರು ಸಂಚೀವ್ ಅಭ್ಯಂಕರ್ ಕೆಳೆದ ವಾರ ನಿಧನರಾದ (ಆಗಸ್ಟ್ 17) ಪಂ. ಜಸರಾಜ್ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿನ ರಸಕ್ಕಣಗಳನ್ನು ಸಂಚೀವ್ ‘ಸುಧಾ’ದೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

■ ನಿರೂಪಣೆ: ಉಮಾ ಅನಂತ್

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತದ ಮೇವಟಿ ಫಾರಾಕ್ ಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಂ. ಜಸರಾಜ್ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗಾಯನದಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಶಿಲಿರ. ಅವರೊಂದು ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಜಿಕಲ್ ಮಾನ್ಯಾನ್. ಜನ ಅವರನ್ನು ‘ಪಂ. ರಸರಾಜ್’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು. ಎಂದರೆ ಅವರ ‘ಗಾಯಕ್ ಯಲ್ಲಿ ಹೊಮುತ್ತಿದ್ದ ರಾಗರಸ ಕೇಳುಗರನ್ನು ಹಿಡಿದುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿ ಅಜ್ಞರಿ ಮೂಡಿಸುವಪ್ಪು ಆಪ್ಯಾಯವುಂದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ‘ಪರಿಪೂರ್ವ ಕಲಾಪಿದ್’ ನನ್ನ ಗುರುಜಿ ಪಂ. ಜಸರಾಜ್ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುಬ್ಬೆ.

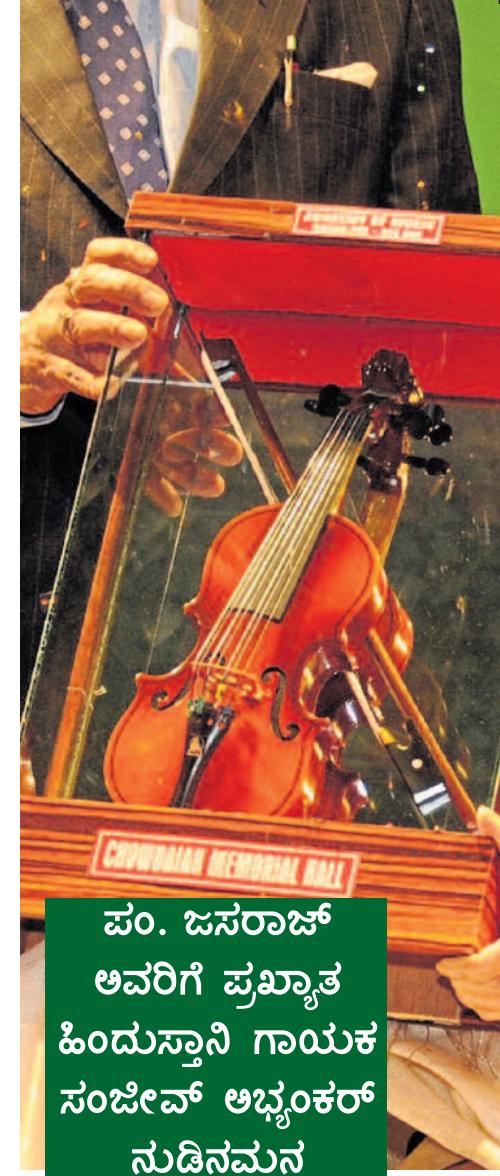
ಸಂಗೀತದ ಮೂರೂ ಒಕ್ಕೇವ್ ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಚಲನ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಡಿತ್‌ಚಿ, ಮಂದ್ರ ಹಾಡುವಾಗ ಸಮುದ್ರದ ಅಳಕ್ಕಿಳಿದು ಕಾಜಾಡಿದರೂ ಅನುಭವ, ಮಡ್ಡ ಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಜಿಕಲ್ ಹಾಗೂ ಮೆಡಿಟೇವ್ ಗ್ರಿಪ್ ಹಾಗೂ ತಾರಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಾಗ ಅವರ ದ್ವಿನಿಧಿವನ್ನು ಮಾರಿಸಿದರಿತ್ತದ್ವ. ಹೀಗೆ ಮೂರೂ ಸ್ಥಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಚಾಕಚಕ್ಕೆ ಅವಸ್ಥರಣೀಯ. ಅವರ ಅಲಾಪದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ರಾಗ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಪರಿಪೂರ್ವಿತಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಯನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣನೋಟ್, ಮೀಂಡ್, ಗಮಕ್, ಲಯಕಾರಿ, ರಿದಂ, ಸರಗಮ್ ಎಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಸೋಗಸಾಗಿದ್ದವು. ಶುದ್ಧ ಸಾಂಕ್ಷೇತಿಕ, ಆಕಾರ, ತಿಕಾರ, ಉಕಾರ, ಉಕಾರ, ಶಿಂಬಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮೂಡ್ ಸ್ಪಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ತಮ್ಮ ಕಳೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ರಾಗನೇಣಿಗೆ ತಾವೇ ಸ್ವರ ಸಂಯೋಜನೆ, ರಾಗ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದನ್ನೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಟದಿರಿಭೂ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಮಾಡ್ಯಾಫಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಾಂಗೆ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ಬ್ರೇಲ್ ಪ್ರಾಡಿಡಿ ನನ್ನ 13ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಒಂಬತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಶಿಷ್ಟತ್ವ ಪಡೆದೆ. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ನನ್ನ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕೇಳಿದ ಪಂಡಿತ್‌ಚಿ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಬೆ ಹಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯಿರ ಮುಂದೆ ಸಂಚೀವ್ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ‘ರೇಡಿಮೇಂಡ್ ಗವಯ್ಯ್’ ಎಂದರು. ಈತ ಎಂಬಿಯರೂ ಆಗಲಿ, ಬೇರೆ ಉದ್ದೋಽವನಾಗಲಿ ಹಿಡಿಯಿವುದು ಬೇಡ. ನನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇರಲಿ, ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗೀತಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆ ಎಂದಿದ್ದರು. ಹಿಗಾಗಿ ಗುರುಜಿ ಎಲ್ಲೀ ಹೋದರೂ ಅವರ ಜೋತೆಯೇ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗಲೂ ನನ್ನೊಳಗ್ಗೆ ಅವರೇ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ಗುರುಗಳಾಗಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಟದಿರಿನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಡ್ರೆಡ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲಿ, ತಮಾಂಗಿ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಂಬಿರ ಆನ್ ಆದ ಕೂಡಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ವಾತಾವರಣ ಸ್ಯಾಂಪಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ‘ಜೀಯೋ ಬೇಟಾ’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಜೀಯೋ ಬೇಟಾ’ ಎಂದರೆ ‘ಲಾಂಗ್ ಲಿವ್ ಸನ್’ ಎಂದಭಾಷ್ಯ. ಇದು ನನಗೆ ಅವರಿದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಹುದ್ವಾಗ್ಗಾರವ.

ದಿನದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೂ



**ಪಂ. ಜಸರಾಜ್
ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ
ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಗಾಯಕ
ಸಂಚೀವ್ ಅಭ್ಯಂಕರ್
ನುಡಿನಮನ**

ಗುರುಜಿ ಜೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ದೇಹಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಜೆ ನಾನಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮುಂಬಿಯಿಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾನಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕಳೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೋತೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸುಮಾರು 400 ಕಳೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೋತೆಗೆ ಸಹಗಾಯಿನ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅವರ ಕಳೆರಿ ಎಂದರೆ ಅದೊಂದು ‘ಅಸ್ಕ್ರೆಡಾಯಕ ಸಿನಿಮಾ’ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಏರಿಸಿದ ಗಂಟೆ ಕೆಪ್ಪೆ ಎಂದರೆ ಅದೊಂದು ಸಿನಿಮಾ. ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಏರಿಸಿ ಭಾಗ ಬೇರಿಗಳ್ ಇರಲಾಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಳೆರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಜಿ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಕೌತುಕ, ಅಸ್ಕ್ರೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇಳುಗರನ್ನು ಬಹುಬೆಗ ಆಕಾಶಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರು ಧೋತಿ ಉಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಉದ್ದರ ಧೋತಿ. ನಾನು ಇಸ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆಯೇ ‘ಸಂಚೀವ್’, ನಿನಗೆ ಬಾಕಿಗೆ ಇಸ್ತಿ ಹಾಕಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಹಾಕಿ ತೂರಿಸುತ್ತಿನೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ, ಹೋಟೆಲ್ ರಾಣಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ